

บทคัดย่อ

สังคมในยุคปัจจุบันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและการประกอบกิจการต่างๆ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนช่วยให้การดำเนินกิจการต่างๆ เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้ามเทคโนโลยีดังกล่าวได้กลับกลายเป็นช่องทางหรือเครื่องมือรูปแบบใหม่ที่เอื้อประโยชน์แก่เหล่าอาชญากรในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นภัยรูปแบบใหม่ของสังคมยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและได้ทวีความรุนแรงสร้างความเสียหายแก่สังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก หลายประเทศต่างตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการวางมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมอาชญากรรมที่เกิดจากฝีมือของบุคคลที่สังคมขนานนามว่า “แฮกเกอร์” มาตรการทางอาญาเป็นหนึ่งในหลาย ๆ มาตรการที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหา เนื่องจากมาตรการทางอาญาเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการยุติธรรมในการควบคุมสังคมและควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม วิทยานิพนธ์นี้จึงต้องการศึกษาถึงมาตรการทางอาญาที่จำเป็นแก่ผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาตรการทางอาญาในแต่ละรูปแบบมาปรับใช้กับผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาโดยวิธีการค้นคว้าเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ สาเหตุและแรงจูงใจในการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ บทบัญญัติและมาตรการบังคับทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบทั้งของไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบมาตรการทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบในแต่ละประเทศและเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาปรับใช้กับกรณีการกระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบในประเทศไทย

จากการศึกษามาตรการทางอาญาในต่างประเทศที่นำมาใช้กับคดีการกระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ พบว่ามีหลายรูปแบบ ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุก ปรับหรือชดเชย ความเสียหาย ทรัพย์สิน การจำกัดการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การควบคุมสอดส่องการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การกักขังที่บ้าน การควบคุมโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และการทำงานบริการสังคม ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการทางอาญาของไทยพบว่ามีหลายมาตรการที่สอดคล้องกันและอาจนำมาปรับใช้กับกรณีการกระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดย

มิชอบในประเทศไทยได้ เช่น จำคุก ปรับ ริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด มาตรการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย รวมถึงมาตรการกักขังที่บ้านและควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

แต่อย่างไรก็ตามการนำมาตรการดังกล่าวมาปรับใช้กับผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบนั้นจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษ ลักษณะความผิด รวมถึงสภาพของตัวผู้กระทำความผิดควบคู่กันไปด้วยเสมอ ทั้งนี้เพื่อให้การนำเอามาตรการดังกล่าวมาใช้นั้นมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง การศึกษาในครั้งนี้จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ประการแรก กรณีโทษจำคุกที่จะนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบจะต้องมีการวางมาตรการในการจำกัดการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ต้องขังเพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำในขณะที่อยู่ในเรือนจำ ประการที่สอง มาตรการริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อ เป็นมาตรการที่ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ในการลงโทษได้อย่างแท้จริง เนื่องจากแม้ว่าจะริบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของผู้กระทำความผิดแล้ว ผู้กระทำความผิดก็ยังคงมีช่องทางอื่นที่เอื้อในการกลับไปกระทำความผิดซ้ำได้โดยง่าย ประการที่สาม มาตรการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิด การนำมาปรับใช้กับผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบนั้นควรเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล เช่น การให้ทำงานบริการสังคม โดยเลือกรูปแบบของงานที่อาศัยความสามารถของผู้กระทำความผิดมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เป็นต้น และนอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมความพร้อมทั้งในด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อควบคุมความปลอดภัยผู้กระทำความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และ ประการสุดท้าย ศาลควรนำมาตรการเสริมมาใช้ควบคู่กับมาตรการทางอาญาทั่วไปด้วย เช่น กำหนดให้ผู้ปกครองและครูอาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมความปลอดภัยด้านการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต่อนายจ้างต้องเปิดเผยข้อมูลประวัติการกระทำความผิดให้นายจ้างใหม่รับทราบก่อนรับเข้าทำงาน หรือกำหนดห้ามไม่ให้เข้าร่วมหรือมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มแฮกเกอร์ทั้งในทางกายภาพและทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

Abstract

In the information age, the information technology plays an important role in everyday life. Because of the advanced technology, all activities are convenient and comfortable. On the other hand, this technology becomes a new way or tool for the computer crime which causes serious social and economic damage. Many countries realize the problem and lay down the measures to resolve the problem. The criminal measure is a important resolution because it is the key of the criminal justice to control social and crime. This thesis is intended to study the criminal measure which needed for the unauthorized access to a protected computer committers.

In this thesis, studies from researches about computer crime, causes and motivations of the offenders which unauthorized access to a protected computer, including the legislation and criminal sanction in both Thailand and other countries with the purpose to compare and lay down the measures for the offenders in Thailand.

Result of the study, there are several types of criminal measure in other countries which may be imposed for the computer criminals such as capital punishment, imprisonment, fine or restitution, forfeiture, restricted access to computers, monitoring computer usage, home confinement and electronic monitoring, community service and special sanction. The criminal measure of Thailand and other countries have several types in common such as imprisonment, fine, forfeiture and conditions of probation.

However, the criminal measure which needed for the unauthorized access to a protected computer committers shall consider the objective of punishment, the nature and circumstances of the offense and the history and characteristics of the defendant. This study has the suggestions as followed: First, the imprisonment in the case of computer criminals should restricted access to the computers and internet in the prison because prison has sometimes allowed them to use prison computers. Secondly, forfeiture of a personal computer and modem is unlikely to stop the offender from using any one of a number of computers that are readily available to members of the public in libraries and other public places such as internet café. Forfeiture is, therefore, unlikely to have an incapacitating effect. Thirdly, conditions of probation, court could adopt the alternative approach of requiring offenders to use their computers skills or knowledge

for rehabilitation purposes. Finally, court shall lay down both the special measures and the general criminal measures together. For example, in the case of juvenile offenders, The court shall provide, as an explicit condition of a sentence of probation that the parents and teachers of offenders shall supervised the use of computer and internet, or offenders who commit an offence against the employer agreed to new employer disclosure of information about his/her cases, and prohibited against association with others who have engaged in illegal hacking activities via physical and electronic.